DZIENNIK USTAW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 22 czerwca 2016 r.

Poz. 885

OBWIESZCZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI

z dnia 2 czerwca 2016 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny

1. Na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 296) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 21 października 2010 r. w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny (Dz. U. z 2015 r. poz. 392), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

1) rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 29 czerwca 2015 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny (Dz. U. poz. 973);

2) rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 26 sierpnia 2015 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny (Dz. U. poz. 1271);

3) rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 19 lutego 2016 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny (Dz. U. poz. 230).

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia tekst jednolity rozporządzenia nie obejmuje:

1) § 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 29 czerwca 2015 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny (Dz. U. poz. 973), który stanowi:

„§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.”;

2) § 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 26 sierpnia 2015 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny (Dz. U. poz. 1271), który stanowi:

„§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 31 sierpnia 2015 r.”;

3) § 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 19 lutego 2016 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny (Dz. U. poz. 230), który stanowi:

„§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.”.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi: *K. Jurgiel*

Załącznik do obwieszczenia Ministra Rolnictwa
i Rozwoju Wsi z dnia 2 czerwca 2016 r. (poz. 885)

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI[1)]

z dnia 21 października 2010 r.

w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny

Na podstawie art. 11a ust. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2014 r. poz. 1577 oraz z 2015 r. poz. 1893) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa wymagania weterynaryjne przy produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny, zwanego dalej „mięsem", w tym:

1) wymagania dotyczące zdrowia zwierząt, z których pozyskuje się mięso;

2) wymagania, jakie powinny być spełnione przy uboju na terenie gospodarstwa;

3) wymagania dotyczące badania poubojowego mięsa, w tym mięsa pozyskanego w wyniku odstrzału zwierząt łownych;

4) sposób znakowania mięsa.

§ 2. 1. Ubojowi na terenie gospodarstwa w celu produkcji mięsa poddaje się zwierzęta:

1) zdrowe;

2) które nie pochodzą z gospodarstwa lub obszaru podlegającego ograniczeniom, nakazom lub zakazom, mającym zastosowanie do danych zwierząt, wydanym na podstawie przepisów ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2014 r. poz. 1539 oraz z 2015 r. poz. 266 i 470), ze względu na chorobę zakaźną zwierząt wymienioną w przepisach wydanych na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego;

3) po upływie okresu karencji określonego dla użytego produktu leczniczego weterynaryjnego lub produktu leczniczego, jeżeli przed poddaniem ubojowi zwierzęta były leczone tymi produktami.

2. Nie przeprowadza się uboju zwierząt, w celu pozyskania mięsa, z gatunku wrażliwego na zakażenie jedną z chorób zakaźnych zwierząt wymienionych w przepisach wydanych na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego, w gospodarstwie innym niż gospodarstwo pochodzenia zwierzęcia, jeżeli znajdują się tam zwierzęta podejrzane o zakażenie tą chorobą lub podejrzane o tę chorobę, chore lub zakażone.

§ 2a. 1. Dopuszcza się ubój na terenie gospodarstwa, w celu produkcji mięsa, świń utrzymywanych w gospodarstwie podlegającym ograniczeniom, nakazom lub zakazom, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 2, wydanym w związku z wystąpieniem afrykańskiego pomoru świń na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa trzeciego, graniczących z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pod warunkiem że były one utrzymywane w tym gospodarstwie co najmniej przez 30 dni przed ubojem, a ponadto gdy:

1) świnie te zostaną poddane badaniu przedubojowemu świń przeprowadzonemu w sposób określony w części A rozdziału IV sekcji IV załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 206, z późn. zm.[2)] – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 75), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 854/2004";

2) mięso pozyskane w wyniku uboju tych świń zostanie poddane badaniu poubojowemu.

---

1) Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. poz. 1906).

2) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 165 z 30.04.2004, str. 1, Dz. Urz. UE L 338 z 22.12.2005, str. 27 i 83, Dz. Urz. UE L 320 z 18.11.2006, str. 11, Dz. Urz. UE L 363 z 20.12.2006, str. 1, Dz. Urz. UE L 277 z 18.10.2008, str. 15, Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2009, str. 109, Dz. Urz. UE L 149 z 15.06.2010, str. 1, Dz. Urz. UE L 46 z 19.02.2011, str. 17, Dz. Urz. UE L 196 z 28.07.2011, str. 3, Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 69 z 08.03.2014, str. 95 i 99, Dz. Urz. UE L 175 z 14.06.2014, str. 6 oraz Dz. Urz. UE L 323 z 09.12.2015, str. 2.

2.[3)] Próbki do badania laboratoryjnego w kierunku afrykańskiego pomoru świń pobiera się przy przeprowadzaniu badania przedubojowego świń lub badania poubojowego mięsa z tych świń, w przypadku gdy ubój świń jest dokonywany w gospodarstwie położonym na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej wymienionym w części:

1) III załącznika do decyzji wykonawczej Komisji 2014/709/UE z dnia 9 października 2014 r. w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich i uchylającej decyzję wykonawczą 2014/178/UE (Dz. Urz. UE L 295 z 11.10.2014, str. 63, z późn. zm.[4)]), zwanej dalej „decyzją nr 2014/709/UE”;

2) I i II załącznika do decyzji nr 2014/709/UE – jeżeli istnieje podejrzenie wystąpienia afrykańskiego pomoru świń.

§ 2b.[5)] Dopuszcza się ubój na terenie gospodarstwa, w celu produkcji mięsa, świń utrzymywanych w gospodarstwie położonym na obszarze, o którym mowa w załączniku do rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 19 lutego 2016 r. w sprawie zarządzenia odstrzału sanitarnego dzików (Dz. U. poz. 229), gdy gospodarstwo to nie jest położone na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej wymienionym w części I, II i III załącznika do decyzji nr 2014/709/UE.

§ 3. Przy uboju zwierząt na terenie gospodarstwa powinny być spełnione wymagania określone w przepisach o ochronie zwierząt i w przepisach o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt, a także w przepisach o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt.

§ 4. 1. Co najmniej na 24 godziny przed dokonaniem uboju zwierząt, z wyłączeniem drobiu lub zajęczaków, w celu produkcji mięsa, jeżeli ubój ma być dokonany:

1) na terenie gospodarstwa, w którym zwierzęta były utrzymywane – posiadacz zwierząt,

2) w gospodarstwie innym niż gospodarstwo, w którym zwierzęta były utrzymywane – podmiot prowadzący to gospodarstwo

– informuje powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce przeprowadzenia uboju o zamiarze przeprowadzenia uboju.

2. Informacja, o której mowa w ust. 1:

1) zawiera:
   a) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania oraz adres posiadacza zwierząt poddawanych ubojowi,
   b) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania oraz adres podmiotu prowadzącego gospodarstwo – w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2,
   c) gatunek i liczbę zwierząt poddawanych ubojowi,
   d) numer identyfikacyjny zwierzęcia lub zwierząt poddawanych ubojowi, jeżeli z przepisów o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt wynika obowiązek oznakowania zwierzęcia,
   e) miejsce i termin uboju,
   f) imię i nazwisko oraz adres osoby uprawnionej do przeprowadzenia uboju,
   g) inne dane mające na celu ułatwienie kontaktu z informującym, w szczególności numer telefonu informującego,
   h) w przypadku, o którym mowa w § 2a ust. 1 – oświadczenie, że świnie były utrzymywane w gospodarstwie co najmniej przez 30 dni przed ubojem;

2) może zawierać zgłoszenie mięsa do badania poubojowego – w przypadku, o którym mowa w § 8 pkt 1.

---

3) W brzmieniu ustalonym przez § 1 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 29 czerwca 2015 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny (Dz. U. poz. 973), które weszło w życie z dniem 14 lipca 2015 r.

4) Zmiany wymienionej decyzji zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 41 z 17.02.2015, str. 46, Dz. Urz. UE L 92 z 08.04.2015, str. 109, Dz. Urz. UE L 129 z 27.05.2015, str. 41, Dz. Urz. UE L 188 z 16.07.2015, str. 45, Dz. Urz. UE L 203 z 31.07.2015, str. 14, Dz. Urz. UE L 211 z 08.08.2015, str. 34, Dz. Urz. UE L 218 z 19.08.2015, str. 16, Dz. Urz. UE L 224 z 27.08.2015, str. 39, Dz. Urz. UE L 259 z 06.10.2015, str. 27, Dz. Urz. UE L 334 z 22.12.2015, str. 46, Dz. Urz. UE L 35 z 11.02.2016, str. 12, Dz. Urz. UE L 80 z 31.03.2016, str. 36 oraz Dz. Urz. UE L 142 z 31.05.2016, str. 14.

5) Dodany przez § 1 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 19 lutego 2016 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny (Dz. U. poz. 230), które weszło w życie z dniem 25 lutego 2016 r.

3. W przypadku uboju cieląt do szóstego miesiąca życia, owiec lub kóz, informacja, o której mowa w ust. 1, jest przekazywana w formie pisemnego powiadomienia zawierającego dodatkowo oświadczenie o zagospodarowaniu na własny koszt materiału szczególnego ryzyka zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiającym zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych pasażowalnych gąbczastych encefalopatii (Dz. Urz. WE L 147 z 31.05.2001, str. 1, z późn. zm.[6)] – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 32, str. 289, z późn. zm.) i rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającym przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 1, z późn. zm.[7)]), zwanym dalej „rozporządzeniem nr 1069/2009".

4. Wzór powiadomienia o zamiarze przeprowadzenia uboju cieląt do szóstego miesiąca życia, owiec lub kóz w celu produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 5. 1. Podmiot prowadzący gospodarstwo, w którym dokonywany jest ubój zwierząt pochodzących z innych gospodarstw w celu produkcji mięsa, zapewnia, że:

1) zwierzęta są ubijane niezwłocznie po przybyciu do gospodarstwa;

2) ubój zwierząt odbywa się w warunkach zapobiegających zanieczyszczeniu mięsa.

2. Podmiot prowadzący gospodarstwo, w którym dokonywany jest ubój zwierząt określony w ust. 1, prowadzi ewidencję przeprowadzonych w gospodarstwie ubojów oraz przechowuje ją przez okres trzech lat od daty dokonania uboju danego zwierzęcia.

3. Ewidencja, o której mowa w ust. 2, składa się z kolejno ponumerowanych stron zawierających:

1) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania oraz adres posiadacza zwierząt poddanych ubojowi;

2) adres gospodarstwa, z którego pochodziły zwierzęta, jeżeli jest inny niż adres posiadacza zwierzęcia;

3) liczbę zwierząt poddanych ubojowi;

4) numer identyfikacyjny zwierząt poddanych ubojowi, jeżeli z przepisów o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt wynika obowiązek oznakowania zwierzęcia;

5) datę uboju;

6) imię i nazwisko, adres oraz podpis osoby uprawnionej do przeprowadzenia uboju;

7) podpis posiadacza zwierzęcia.

§ 6. 1. W gospodarstwie, w którym dokonywany jest ubój zwierząt pochodzących z innych gospodarstw w celu produkcji mięsa, powinno być wyznaczone miejsce lub pomieszczenie przeznaczone do:

1) ogłuszania, wykrwawiania i wytrzewiania zwierząt;

2) przechowywania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, o których mowa w rozporządzeniu nr 1069/2009, w tym materiału szczególnego ryzyka, odpowiednio zabezpieczone przed dostępem osób postronnych oraz zwierząt.

---

6) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. WE L 173 z 27.06.2001, str. 12, Dz. Urz. WE L 177 z 30.06.2001, str. 60, Dz. Urz. WE L 45 z 15.02.2002, str. 4, Dz. Urz. WE L 225 z 22.08.2002, str. 3, Dz. Urz. UE L 37 z 13.02.2003, str. 7, Dz. Urz. UE L 95 z 11.04.2003, str. 15, Dz. Urz. UE L 152 z 20.06.2003, str. 8, Dz. Urz. UE L 160 z 28.06.2003, str. 1 i 22, Dz. Urz. UE L 173 z 11.07.2003, str. 6, Dz. Urz. UE L 265 z 16.10.2003, str. 10, Dz. Urz. UE L 283 z 31.10.2003, str. 29, Dz. Urz. UE L 333 z 20.12.2003, str. 28, Dz. Urz. UE L 162 z 30.04.2004, str. 52, Dz. Urz. UE L 271 z 19.08.2004, str. 24, Dz. Urz. UE L 274 z 24.08.2004, str. 3, Dz. Urz. UE L 344 z 20.11.2004, str. 12, Dz. Urz. UE L 10 z 13.01.2005, str. 9, Dz. Urz. UE L 37 z 10.02.2005, str. 9, Dz. Urz. UE L 46 z 17.02.2005, str. 31, Dz. Urz. UE L 163 z 23.06.2005, str. 1, Dz. Urz. UE L 205 z 06.08.2005, str. 3, Dz. Urz. UE L 317 z 03.12.2005, str. 4, Dz. Urz. UE L 44 z 15.02.2006, str. 9, Dz. Urz. UE L 55 z 25.02.2006, str. 5, Dz. Urz. UE L 116 z 29.04.2006, str. 9, Dz. Urz. UE L 120 z 05.05.2006, str. 10, Dz. Urz. UE L 187 z 08.07.2006, str. 10, Dz. Urz. UE L 363 z 20.12.2006, str. 1, Dz. Urz. UE L 404 z 30.12.2006, str. 1, Dz. Urz. UE L 164 z 26.06.2007, str. 7, Dz. Urz. UE L 165 z 27.06.2007, str. 8, Dz. Urz. UE L 284 z 30.10.2007, str. 8, Dz. Urz. UE L 317 z 05.12.2007, str. 61, Dz. Urz. UE L 9 z 12.01.2008, str. 3, Dz. Urz. UE L 94 z 05.04.2008, str. 3, Dz. Urz. UE L 111 z 23.04.2008, str. 3, Dz. Urz. UE L 158 z 18.06.2008, str. 5, Dz. Urz. UE L 161 z 20.06.2008, str. 4, Dz. Urz. UE L 202 z 31.07.2008, str. 11, Dz. Urz. UE L 260 z 30.09.2008, str. 8, Dz. Urz. UE L 34 z 04.02.2009, str. 11, Dz. Urz. UE L 55 z 27.02.2009, str. 11 i 17, Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2009, str. 155, Dz. Urz. UE L 279 z 23.10.2010, str. 10, Dz. Urz. UE L 53 z 26.02.2011, str. 56, Dz. Urz. UE L 314 z 14.11.2012, str. 13, Dz. Urz. UE L 21 z 24.01.2013, str. 3, Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 179 z 29.06.2013, str. 60, Dz. Urz. UE L 308 z 29.10.2014, str. 66, Dz. Urz. UE L 116 z 07.05.2015, str. 1, Dz. Urz. UE L 188 z 16.07.2015, str. 3 oraz Dz. Urz. UE L 9 z 14.01.2016, str. 4.

7) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 276 z 20.10.2010, str. 33 oraz Dz. Urz. UE L 354 z 28.12.2013, str. 86.

2. Miejsce lub pomieszczenie, w których odbywa się wytrzewianie tusz, powinny:

1) być utrzymywane w czystości i zachowane w dobrym stanie;

2) zapewniać odpowiednią przestrzeń roboczą pozwalającą na przeprowadzanie wszelkich działań w sposób zapobiegający zanieczyszczeniu mięsa;

3) mieć dostęp do bieżącej wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.

3. Produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego, w tym materiał szczególnego ryzyka, o których mowa w ust. 1, przechowuje się:

1) w sposób gwarantujący, że jego jakość mikrobiologiczna nie ulegnie pogorszeniu;

2) w pojemnikach oznaczonych w sposób trwały, które każdorazowo po opróżnieniu poddaje się myciu, czyszczeniu i odkażaniu.

4. Jeżeli w gospodarstwie, w którym dokonywany jest ubój zwierząt pochodzących z innych gospodarstw w celu produkcji mięsa, utrzymywane są zwierzęta gospodarskie, to miejsce lub pomieszczenie, o którym mowa w ust. 1, powinno być odizolowane od pomieszczeń, w których utrzymywane są zwierzęta.

§ 7. 1. Mięso świń i nutrii poddanych ubojowi oraz mięso dzików odstrzelonych, w celu produkcji mięsa, poddaje się badaniu na obecność włośni jedną z metod określoną w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/1375 z dnia 10 sierpnia 2015 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące urzędowych kontroli w odniesieniu do włośni (*Trichinella*) w mięsie (Dz. Urz. UE L 212 z 11.08.2015, str. 7) albo metodą badania trychinoskopowego określoną w załączniku nr 3 do rozporządzenia, na koszt:[8)]

1) posiadacza tego mięsa lub

2) podmiotu prowadzącego gospodarstwo, w którym dokonano uboju – w przypadku uboju zwierząt, o którym mowa w § 5 ust. 1.

2. W przypadku gdy tusza podlega badaniu, o którym mowa w § 8, próbki do badania mięsa na obecność włośni pobiera i bada urzędowy lekarz weterynarii, o którym mowa w ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2015 r. poz. 1482 i 1918 oraz z 2016 r. poz. 50), zwany dalej „urzędowym lekarzem weterynarii".

3. W przypadku gdy tusza nie podlega badaniu, o którym mowa w § 8, próbki do badania mięsa na obecność włośni pobiera i dostarcza do urzędowego lekarza weterynarii:

1) posiadacz mięsa – w przypadku dzików oraz uboju zwierząt na terenie gospodarstwa, w którym zwierzęta były utrzymywane;

2) podmiot prowadzący gospodarstwo, w którym dokonywany jest ubój – w przypadku uboju zwierząt, o którym mowa w § 5 ust. 1.

4. Sposób pobierania próbek do badania mięsa na obecność włośni oraz zasady dostarczania próbek do urzędowego lekarza weterynarii określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

5. Powiatowy lekarz weterynarii podaje do publicznej wiadomości, w sposób zwyczajowo przyjęty na danym terenie, nazwiska urzędowych lekarzy weterynarii wyznaczonych do badania, o którym mowa w ust. 1 i § 8, ich siedziby oraz obszar działania.

6. Mięso zbadane na obecność włośni metodą badania trychinoskopowego określoną w załączniku nr 3 do rozporządzenia:[9)]

1) przed spożyciem powinno zostać poddane obróbce cieplnej zapewniającej podgrzanie mięsa do temperatury wewnętrznej wynoszącej co najmniej 71°C;

2) nie powinno być wykorzystywane do przygotowania potraw na grillu lub w kuchence mikrofalowej.

---

8) Wprowadzenie do wyliczenia w brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 1 lit. a rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 26 sierpnia 2015 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny (Dz. U. poz. 1271), które weszło w życie z dniem 31 sierpnia 2015 r.

9) Wprowadzenie do wyliczenia w brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 1 lit. b rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 8.

§ 8. 1. Mięso zwierząt poddanych ubojowi oraz mięso zwierząt łownych odstrzelonych, w celu produkcji mięsa, poddaje się badaniu poubojowemu przeprowadzanemu przez urzędowego lekarza weterynarii, w sposób właściwy dla danego gatunku zwierząt, określony w sekcji IV załącznika I do rozporządzenia nr 854/2004, na wniosek i na koszt:

1) posiadacza tego mięsa lub

2) podmiotu prowadzącego gospodarstwo, w którym został dokonany ubój – w przypadku uboju zwierząt, o którym mowa w § 5 ust. 1.

2. W przypadku dokonywania uboju świń, o którym mowa w § 2a, badanie przedubojowe świń i poubojowe mięsa oraz pobieranie próbek do badań laboratoryjnych w kierunku afrykańskiego pomoru świń przeprowadza się:

1) z urzędu;

2) na koszt posiadacza mięsa – w przypadku badania poubojowego mięsa.

§ 9. 1. Jeżeli w wyniku przeprowadzonego badania poubojowego, o którym mowa w § 8, oraz badania na obecność włośni, o którym mowa w § 7 ust. 2, w przypadku badania mięsa świń, nutrii i dzików, stwierdzono, że badane mięso zwierząt jest zdatne do spożycia przez ludzi, urzędowy lekarz weterynarii wystawia zaświadczenie o przeprowadzeniu badania poubojowego mięsa, które zawiera:

1) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania oraz adres posiadacza mięsa;

2) miejsce i termin uboju albo odstrzału;

3) datę przeprowadzenia badania;

4) gatunek zwierzęcia, z którego pozyskano mięso, oraz numer identyfikacyjny tego zwierzęcia, jeżeli z przepisów o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt wynika obowiązek oznakowania zwierzęcia;

5) wynik badania;

6)[10] w przypadku badania mięsa świń, nutrii i dzików, informację o ograniczeniach w sposobie wykorzystania mięsa – jeżeli badanie na obecność włośni przeprowadzono przy zastosowaniu metody badania trychinoskopowego określonej w załączniku nr 3 do rozporządzenia.

2. Jeżeli w wyniku badania na obecność włośni próbek mięsa świń, nutrii i dzików, pobranych i dostarczonych zgodnie z § 7 ust. 3:

1) nie stwierdzono włośni – urzędowy lekarz weterynarii wystawia zaświadczenie o przeprowadzeniu badania próbek mięsa, które zawiera:

   a) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania oraz adres posiadacza mięsa,

   b) miejsce i termin uboju albo odstrzału,

   c) datę przeprowadzenia badania,

   d) gatunek zwierzęcia, z którego pochodziła badana próbka, i numer identyfikacyjny tego zwierzęcia, jeżeli z przepisów o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt wynika obowiązek oznakowania zwierzęcia,

   e) wynik badania,

   f)[11] informację o ograniczeniach w sposobie wykorzystania mięsa – jeżeli badanie próbek na obecność włośni przeprowadzono przy zastosowaniu metody badania trychinoskopowego określonej w załączniku nr 3 do rozporządzenia;

2) stwierdzono włośnie – powiatowy lekarz weterynarii wydaje decyzję administracyjną w sprawie uznania mięsa za niezdatne do spożycia przez ludzi, określając w niej sposób postępowania z tym mięsem.

3. Przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 2 pkt 2, urzędowy lekarz weterynarii z urzędu pobiera próbki mięsa i przeprowadza badanie, o którym mowa w § 7 ust. 1 i § 8, na koszt posiadacza mięsa.

---

[10] W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 2 lit. a rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 8.

[11] W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 2 lit. b rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 8.

§ 10. 1. Urzędowy lekarz weterynarii w przypadku stwierdzenia, po pobraniu próbek mięsa i przeprowadzeniu badania, o którym mowa w § 7 ust. 1, lub badania, o którym mowa w § 8, że mięso jest niezdatne do spożycia przez ludzi, znakuje tuszę znakiem weterynaryjnym w kształcie trójkąta równobocznego o długości boku 5 cm zawierającym:

1) w górnej części – litery „PL”;

2) w dolnej części – litery „IW”.

2. Znak weterynaryjny umieszcza się na:

1) zewnętrznej powierzchni tuszy przez opieczętowanie jej znakiem przy użyciu tuszu lub przez znakowanie na gorąco lub

2) zawieszce przymocowanej do tuszy.

§ 11. Urzędowy lekarz weterynarii, niebędący pracownikiem Inspekcji Weterynaryjnej, przeprowadzający badanie mięsa, przekazuje powiatowemu lekarzowi weterynarii:

1) informację o zaświadczeniach, o których mowa w § 9 ust. 1 lub ust. 2 pkt 1,

2) decyzje administracyjne o uznaniu mięsa za niezdatne do spożycia przez ludzi

– które zostały wydane w danym kwartale, w terminie do 15. dnia pierwszego miesiąca kwartału następującego po kwartale, którego dotyczy informacja lub w którym zostały wydane te decyzje.

§ 12. Mięso świń i nutrii poddanych ubojowi oraz mięso dzików odstrzelonych nie może zostać spożyte ani przetworzone przed uzyskaniem zaświadczenia, o którym mowa w § 9 ust. 1 lub ust. 2 pkt 1.

§ 13. Traci moc rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 9 lipca 2007 r. w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny (Dz. U. poz. 919).

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia[12)].

12) Rozporządzenie zostało ogłoszone w dniu 4 listopada 2010 r.

Załączniki do rozporządzenia Ministra Rolnictwa
i Rozwoju Wsi z dnia 21 października 2010 r.

Załącznik nr 1

WZÓR

Powiadomienie o zamiarze przeprowadzenia uboju cieląt do szóstego miesiąca życia, owiec lub kóz w celu produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny

I. Informacja o zamiarze przeprowadzenia uboju

Imię i nazwisko, miejsce zamieszkania oraz adres posiadacza zwierzęcia:

……

Imię i nazwisko, miejsce zamieszkania oraz adres podmiotu prowadzącego gospodarstwo:[1)]

……

Gatunek zwierząt poddawanych ubojowi:

……

Liczba zwierząt poddawanych ubojowi:

……

Numer identyfikacyjny zwierzęcia lub zwierząt poddawanych ubojowi:[2)]

……

Miejsce uboju:

……

Termin uboju:

……

Imię i nazwisko oraz adres osoby uprawnionej do przeprowadzenia uboju:

……

Inne dane, w tym numer telefonu, przekazującego powiadomienie:

……

II. Oświadczenie o zagospodarowaniu materiału szczególnego ryzyka

Oświadczam, że pokryję koszty zagospodarowania materiału szczególnego ryzyka dokonanego zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiającym zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych pasażowalnych gąbczastych encefalopatii (Dz. Urz. WE L 147 z 31.05.2001, str. 1, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 32, str. 289, z późn. zm.) i rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającym przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 1, z późn. zm.).

II. Informacja o zgłoszeniu mięsa do badania poubojowego

Zgłaszam do badania poubojowego mięso pozyskane / nie zgłaszam do badania poubojowego mięsa pozyskanego[3)] ze zwierząt poddanych ubojowi w celu produkcji mięsa na użytek własny.

.....
(data i podpis)

---

1) Dotyczy uboju zwierząt w gospodarstwie innym niż gospodarstwo, w którym zwierzęta były utrzymywane.

2) Dotyczy cieląt do szóstego miesiąca życia, owiec i kóz, jeżeli z przepisów o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt wynika obowiązek oznakowania zwierzęcia.

3) Niepotrzebne skreślić.

Załącznik nr 2

SPOSÓB POBIERANIA PRÓBEK DO BADANIA MIĘSA NA OBECNOŚĆ WŁOŚNI
ORAZ ZASADY DOSTARCZANIA PRÓBEK DO URZĘDOWEGO LEKARZA WETERYNARII

I. Sposób pobierania próbek mięsa

1. U świń domowych:
   1) pobiera się kilka próbek mięsa, każda wielkości orzecha laskowego, z mięśni obu filarów przepony w przejściu do części ścięgnistej;
   2) łączna masa pobranych próbek nie powinna być mniejsza niż 50 g.
2. U dzików:
   1) pobiera się sześć próbek mięsa, każda wielkości orzecha laskowego, po jednej próbce z:
      a) mięśni każdego filaru przepony w przejściu do części ścięgnistej,
      b) mięśni żuchwowych,
      c) mięśni przedramienia,
      d) mięśni międzyżebrowych,
      e) mięśni języka;
   2) jeżeli nie można pobrać próbek z niektórych mięśni określonych w pkt 1, wówczas pobiera się cztery próbki mięsa z mięśni, które są dostępne;
   3) łączna masa pobranych próbek nie powinna być mniejsza niż 50 g.
3. U nutrii:
   1) pobiera się dwie próbki mięsa, każda wielkości orzecha laskowego, z mięśni obu filarów przepony w przejściu do części ścięgnistej albo
   2) pobiera się jedną próbkę mięsa wielkości dwóch orzechów laskowych z mięśnia jednego filaru przepony – w przypadku gdy drugi filar przepony jest niedostępny, albo
   3) pobiera się dwie próbki mięsa każda wielkości orzecha laskowego z części żebrowej lub mostkowej przepony – w przypadku braku mięśni obu filarów przepony, albo
   4) pobiera się dwie próbki mięsa, każda wielkości orzecha laskowego, z:
      a) mięśni języka,
      b) mięśni żuchwowych lub międzyżebrowych – w przypadku braku mięśni przepony.

II. Zasady dostarczania próbek do urzędowego lekarza weterynarii

1. Próbki powinny być dostarczone do urzędowego lekarza weterynarii:
   1) niezwłocznie po dokonaniu uboju, nie później niż 24 godziny od terminu uboju zwierzęcia, z którego tuszy próbki zostały pobrane;
   2) niezwłocznie po dokonaniu odstrzału, nie później niż 48 godzin od dokonania odstrzału.
2. Próbki powinny być przechowywane i transportowane w warunkach zapobiegających rozkładowi gnilnemu mięsa, przy czym próbki nie mogą być mrożone.
3. Dostarczający próbki powinien poinformować urzędowego lekarza weterynarii o:
   1) wieku zwierzęcia;
   2) miejscu pochodzenia zwierzęcia;
   3) części zwierzęcia, z której zostały pobrane próbki do badania.

Załącznik nr 3[13)]

BADANIE TRYCHINOSKOPOWE

I. Aparatura:

1) trychinoskop żarówkowy o powiększeniu 30–40-krotnym i 80–100-krotnym lub stereomikroskop optyczny z zespołem lusterkowym oraz źródłem światła o regulowanej intensywności;
2) kompresor składający się z dwóch płytek szklanych, z których jedna jest podzielona na równe obszary;
3) małe zakrzywione nożyczki;
4) mała pęseta;
5) nóż do cięcia próbek;
6) małe ponumerowane pojemniki do oddzielnego przechowywania próbek;
7) zakraplacz;
8) naczynie z kwasem octowym i naczynie z roztworem wodorotlenku potasu do rozjaśniania zwapnień i zmiękczania suszonego mięsa.

II. Pobieranie próbek

W przypadku całych tusz pobiera się kilka próbek wielkości orzecha laskowego z każdego zwierzęcia:

1) u świń domowych próbki pobiera się z obu filarów przepony w przejściu do części ścięgnistej;
2) u dzików próbki pobiera się z obu filarów przepony w przejściu do części ścięgnistej i dodatkowo z mięśni żuchwowych, z mięśni przedramienia, z mięśni międzyżebrowych i mięśni języka, co razem daje sześć próbek z każdego poszczególnego zwierzęcia;
3) jeżeli nie można pobrać próbek z niektórych mięśni, wówczas pobiera się cztery próbki z mięśni, które są dostępne;
4) z każdego kawałka mięsa pobiera się cztery próbki wielkości orzecha laskowego z mięśni prążkowanych, o ile to możliwe, niezawierające tłuszczu, pobrane w różnych miejscach oraz w miarę możliwości z miejsc w pobliżu kości lub ścięgien.

III. Procedura

1. Kompresor wypełnia się 1,0 ± 0,1 g mięsa, co zwykle odpowiada 28 kawałkom wielkości ziarna owsa. W razie potrzeby należy wypełnić dwa kompresory w celu zbadania 56 kawałków wielkości ziarna owsa.

2. Jeżeli świnia domowa posiada oba filary przepony, trychinoskopista wycina 28 kawałków wielkości ziarna owsa z każdej z powyższych części całej tuszy, co łącznie daje 56 kawałków.

3. Jeżeli występuje tylko jeden filar przepony, wycina się 56 kawałków z różnych miejsc, jeśli to możliwe, z przejścia w część ścięgnistą.

4. Każda z próbek pobranych z pozostałych czterech mięśni dzika jest dzielona na siedem kawałków wielkości ziarna owsa, co łącznie daje 28 dodatkowych kawałków.

5. Trychinoskopista ściska 56 kawałków (lub 84 kawałki) pomiędzy płytkami szklanymi w taki sposób, aby można było przez tak przygotowany preparat odczytać druk.

6. Jeżeli mięso badanych próbek jest suche i stare, preparaty muszą zostać zmiękczone w mieszaninie jednej części roztworu wodorotlenku potasu z dwoma częściami wody przez 10–20 minut przed rozprasowaniem.

7. Z każdej próbki pobranej z kawałków mięsa trychinoskopista wycina 14 kawałków rozmiaru ziarna owsa, co łącznie daje 56 kawałków.

8. Badanie mikroskopowe należy przeprowadzać w taki sposób, aby preparat został obejrzany powoli i uważnie w powiększeniu 30–40-krotnym.

9. Jeżeli badanie trychinoskopowe ujawni obszary podejrzane, muszą one zostać zbadane przy największym powiększeniu trychinoskopu (80–100-krotnym).

---

13) Dodany przez § 1 pkt 3 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 8.

10. W przypadku wątpliwego wyniku badanie należy kontynuować na większej liczbie próbek i preparatów, aż do otrzymania wymaganych informacji. Badanie trychinoskopowe należy przeprowadzać przez przynajmniej 6 minut.

11. Minimalny czas ustalony dla badania nie obejmuje czasu koniecznego do pobierania próbek i przygotowania preparatów.

12. Trychinoskopista nie może badać dziennie więcej niż 840 kawałków.